

X. Ut stupenda in Rep. opera & toti Universitati salubria: ita & Libros Symbolicos, singulari afflatu Divino conscriptos & Ecclesiæ donatos esse, ob peculiaris Divinæ providentiæ documenta, & salutem totius Ecclesiæ, per illos promotam, piè dicitur, argumento loci Jud. III. 9. 10.

XI. Cujus rei & doctrinæ in Libris Symbolicis intuitu periculosum est, sine adjectâ declaratione eos Humana Scripta appellare: cum nec vocationem ad ministerium, si peculiaris Divini nutus signa appareant, humanam sed Divinam vocemus.

XII. Cum Augustanâ Confessione Concilium Tridentinum tam conciliari ac cum ipso verbo Divino nequit.

Disp. IV.

De

Articulis Fidei.

I.

Fundamentum salutis Christus est, seu doctrina de gratuita remissione peccatorum, per meritum Christi fide apprehensum; quæ vera est & nulli fraudi obnoxia fundamenti acceptio. Eph. II. 20. I. Cor. III. 11.

II. Articulus igitur fidei est, quicquid in hoc fundamento continetur & sine quo hæc ipsa, quæ in fundamento continentur, neque intelligi neque procurari queunt.

III. Amor DEI & proximi, si veræ DEOque gratæ sunt virtutes, fundamentum jam constitutum consequuntur, tantum abest, ut fundamentum constituent.

IV. Nunquam Scriptura fidem, quâ fundamentum conferendæ salutis est, per amorem describit, sed semper per fiducialem apprehensionem gratiæ, merito Christi nitentis. Joh. I. 12. XVII. 8.

V. Augustini illud: *credere est amando in DEum ire, seu credendo DEum amare*, aut à formâ sanorum verborum aberrat, aut de effectu fidei, postquam jam justitiam contulit, intelligi debet. Gal. V. 6.

VI. Hæresis est error in fundamento fidei.

B

VII. Quæ